

מ"ת 56660/01/21 - צליל אדרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 56660-01-21 מדינת ישראל נ' אדרי (עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקש צליל אדרי
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום, שמייחס לו עבירות של ניסיון הטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 וניסיון למעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14, ובצדו בקשה לקביעת תנאי שחרור בערובה, עד תום ההליכים המשפטיים. ואלה התנאים:

* איסור יצירת קשר עם קטינות, למעט עם בנות משפחה.

* איסור שימוש בכל מכשיר שיש בו חיבור לרשת האינטרנט, לרבות במחשב ובטלפון סלולארי.

* הפקדת סך מזומנים; חתימת ערבות צד ג'; וחתימת ערבות עצמית.

מעובדות כתב האישום והבקשה עולה כי העבירות בוצעו תוך התכתבות עם שוטרת שהציגה את עצמה ברשת האינטרנט כקטינה בת 13.

עוד יצוין כי לצד כתב האישום והבקשה, הוגשו 12 כתבי אישום ובקשות נוספים, כנגד נאשמים נוספים, בגין מעשים זהים או דומים למעשים המיוחסים למשיב. תנאי השחרור שהמבקשת ביקשה לקבוע, זהים בכל הבקשות.

בו ביום הגשת כתב האישום והבקשה, הסכים ב"כ המבקש לבקשה, אך ביקש להפחית את סכום ההפקדה, ביחס לסכומים שהוטלו על מרבית הנאשמים האחרים.

בהחלטה מאותו יום (29.1.21) הוריתי על שחרורו של המבקש בתנאים הנ"ל והעמדתי את סכום ההפקדה על 1,500 ₪.

עתה המבקש מבקש לעיין מחדש באחד מתנאי השחרור שנקבעו לו - איסור גורף על שימוש בכל מכשיר שיש בו חיבור לרשת האינטרנט, מהטעם שמדובר בתנאי שאינו מידתי באופן כללי ובנסיבותיו של המבקש בפרט.

המשיבה מתנגדת לבקשה, בטענה כי היא אינה עומדת בתנאי הסף של סעיף 52 לחוק המעצרים. עוד טוענת המשיבה כי תנאי השחרור הוטלו על המבקש בהסכמתו ובהסכמת בא כוחו אך לפני כ-3 שבועות וכי יש הלימה בין חומרת העבירות שיוחסו למבקש ובין התנאים שהוטלו עליו. המשיבה הוסיפה וטענה כי סיוג האיסור יעמיד קושי ממשי בפיקוח על מילוי התנאי.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה לה, מצאתי כי יש לדחותה אף מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים. הבקשה מנומקת ומפורטת, אף תגובת המשיבה בהירה ומנומקת ולא מצאתי כיצד יהיה בדיון כדי לסייע בידי מי מהצדדים.

מסוכנותו של המבקש אינה יכולה להיות מוטלת בספק ודי בעובדות כתב האישום, לצד הודאת המבקש במעשים המיוחסים לו, כדי לבססה. ויודגש - אין מדובר במסוכנות נקודתית כלפי אדם ספציפי, אלא במסוכנות כלפי כלל ציבור הקטניות ברשת. על כן, ובשים לב לקושי לפקח או לאכוף שימוש מוגבל ברשת האינטרנט, אני סבורה כי אין לסייג את האיסור שהוטל על המבקש. הזמן המועט שחלף מאז שחרורו של המבקש ועד היום תומך עמדה זו, שכן פרק הזמן שחלף אינו מאפשר לקבוע את מידת האמון שניתן לתת במבקש, ביחס למילוי התנאים.

ועוד - אך אתמול ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי בבקשה זוה (עמ"ת 37278-02-21), תוך שנקבע כי בשים לב למסוכנות הנשקפת ממעשי העורר (שם), אין באיסור הגורף על שימוש במכשיר שיש בו גישה לאינטרנט כדי לגרום לו נזק בלתי מידתי. זה המקום לציין כי העבירות שיוחסו לעורר בעמ"ת 37278-02-21 זהות לעבירות שיוחסו למבקש בתיק דנן.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.